

Sygn. akt IV U 361/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lutego 2014r. w S.

odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 lutego 2013 r. Nr (...) - (...) i decyzji z dnia 28 lutego 2013 r. nr (...) - (...)

w sprawie A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżone decyzje i ustala prawo A. G. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 marca 2013 r. do 31 sierpnia 2014 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz A. G. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. wniosek o wypłatę odsetek przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S..

Sygn. akt: IV U 361/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 28 lutego 2013r. znak: (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z urzędu odmówił A. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 marca 2013r. wskazując, że w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy w trybie nadzoru nad orzecznictwem o niezdolności do pracy, orzeczeniem z 6 lutego 2013r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Następnie kolejną decyzją z 28 lutego 2013r. znak: (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art.151§w kpa w zw. z art.83a ust.2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych uchylił decyzję z 28 września 2012r. znak: (...), w części dotyczącej okresu na jaki była przyznana renta wskazując, że powyższą decyzją z 28 września 2012r. przyznano ubezpieczonej prawo do renty do 31 sierpnia 2014r. Jednakże na skutek ponownego rozpatrzenia sprawy w trybie nadzoru nad orzecznictwem o niezdolności do pracy Komisja

Lekarska ZUS nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, dlatego zmianie podlega okres, na który przyznano ubezpieczonej rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższych decyzji złożyła A. G. reprezentowana przez pełnomocnika wnosząc o ich zmianę i przyznanie jej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres wskazany we wcześniejszej decyzji z 28 września 2012r, a także odsetek od niewypłaconego świadczenia wg norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska wskazano, że wszelkie dotychczas wykonywane przez ubezpieczoną prace wiązały się z koniecznością podejmowania wysiłku fizycznego, co przy aktualnym stanie zdrowia ubezpieczonej (nowotwór piersi) jest całkowicie wykluczone. Ubezpieczona trudniła się handlem na targowiskach, co wiązało się nie tylko z pełnieniem funkcji zarządco-nadzorczej, ale głównie z wykonywaniem czynności dostawcy, magazyniera, sprzedawcy i sprzątacza. Ubezpieczona pracowała po 12 godzin dziennie przez 7 dni w tygodniu. Pomiędzy wydaniem orzeczenia przez Lekarza Orzecznika ZUS a wydaniem orzeczenia przez Komisję Lekarską ZUS w trybie nadzoru nie nastąpiły żadne okoliczności wskazujące na poprawę zdrowia ubezpieczonej. Ponadto u ubezpieczonej nie występuje w zasadzie możliwość przekwalifikowania zawodowego, bo gdyby do takiego przekwalifikowania miało dojść to tylko do wykonywania prac fizycznych, a to biorąc pod uwagę stan zdrowia ubezpieczonej jest nieuzasadnione. Biorąc pod uwagę wiek ubezpieczonej, jej predyspozycje psychofizyczne, a także okoliczność, że jest ona obywatelką Republiki Armenii, z czym wiąże się brak dostatecznej znajomości języka polskiego, bezzasadne jest przyjęcie, że ubezpieczona może wykonywać jakąkolwiek pracę o charakterze wyłącznie umysłowym (odwołanie k.2-5).

Postanowieniem z 22 kwietnia 2013r. Sąd Okręgowy w Siedlcach połączył sprawy z odwołań ubezpieczonej od dwóch decyzji z 28 lutego 2013r. zarejestrowanych pod sygnaturami akt IV U 361/13 i IV U 362/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygnaturą akt IV U 361/13 (postanowienie z 22 kwietnia 2013r. k.9 akt IV U 362/13).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.20).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z 28 września 2012r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 lipca 2012r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o rentę do 31 sierpnia 2014r. (decyzja o ustaleniu prawa do renty z 28 września 2012r. k.16 akt rentowych za wnioskiem z 30 lipca 2012r.). Podstawę wydania decyzji stanowiło orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z 29 sierpnia 2012r., stwierdzające że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 31 sierpnia 2014r., przy czym niezdolność ta powstała w dniu 11 lutego 2009r. i istniała na dzień 1 lipca 2012r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z 29 sierpnia 2012r. k.6 akt rentowych).

Następnie decyzją Naczelnego Lekarza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych sprawa przekazana została w trybie nadzoru nad orzecznictwem o niezdolności do pracy do rozpatrzenia przez komisję lekarską (pismo Naczelnego Lekarza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 22 stycznia 2013r. k.20 akt rentowych). W wydanym w trybie nadzoru orzeczeniu z 6 lutego 2013r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 6 lutego 2013r. k.21 akt rentowych). W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy w dniu 28 lutego 2013r. wydał zaskarżone decyzje, w których odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 marca 2013r. oraz uchylił w/w decyzję z 28 września 2012r. w części dotyczącej okresu, na jaki była przyznana renta (zaskarżone decyzje z 28 lutego 2013r. k.25 i 26 akt rentowych).

Biegły onkolog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u ubezpieczonej raka piersi prawej z zastosowaniem mastektomii radykalnej, obecnie stosowana hormoterapią i przeprowadzane planowe badania stagiogowe. W badaniu biegły stwierdził bliźnię i lewą pierś bez cech wznowy, niewielki obrzęk limfatyczny prawej kończyny górnej oraz niewielkie ograniczenie ruchomości w obrębie stawu barkowego prawego. W ocenie biegłego dysfunkcja kończyny górnej powoduje niezdolność ubezpieczonej do pracy fizycznej z powodu przeciwwskazań do obciążania tej kończyny, jak i ograniczenia jej ruchomości (opinia biegłego onkologa w osobie T. T. k.30 akt sprawy i opinia uzupełniająca tego biegłego k.69 akt sprawy).

Biegli ortopeda i kardiolog w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonej chorobę zwyrodnieniową obu stawów kolanowych z ograniczeniem ruchomości, dolegliwościami bólowymi i zaburzeniami wydolności chodu, stan po złamaniu guzka większego kości ramiennej prawej po leczeniu nieoperacyjnym, z ograniczeniem ruchomości stawu barkowego prawego, z dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi, stan po mastektomii prawostronnej, nadciśnienie tętnicze, żylaki obustronne kończyn dolnych oraz otyłość i stwierdzili, że stan zaawansowania tych schorzeń powoduje u ubezpieczonej częściową niezdolność do pracy w okresie od 1 marca 2013r. do 31 sierpnia 2014r. Biegli wskazali, że zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych kwalifikują ubezpieczoną do protezoplastyki stawu kolanowego prawego oraz zabiegu artroskopowego stawu kolanowego lewego. Przebyte złamanie guzka większego kości ramiennej prawej i uraz prawego stawu barkowego skutkuje bolesną ruchomością tego stawu oraz ograniczeniem odwodzenia i zgięcia do 120 stopni, gdy norma wynosi 160-180 stopni. Ubezpieczona jest sprzedawcą, prowadzi handel bazarowy. Jest to praca stojąca, obciążająca stawy kończyn dolnych, w tym kolanowych. Dolegliwości bólowe stawów kolanowych, będące objawem choroby zwyrodnieniowej, podczas wykonywania pracy stojącej nasilają się. Ponadto następuje szybsza progresja zmian zwyrodnieniowych. Również żylaki kończyn dolnych są spowodowane m.in. wykonywaniem pracy stojącej, która powoduje zastój krwi w naczyniach kończyn dolnych i doprowadza do niewydolności zastawek żylnych. Ograniczenie zakresów ruchomości prawego stawu barkowego także utrudnia wykonywanie czynności wymagających podnoszenia przedmiotów ponad poziom głowy. W związku z tym utrudnia wykonywanie pracy sprzedawcy. Resumując biegli stwierdzili, że stwierdzona u powódki niewydolność układu ruchu kwalifikuje się do przyznania częściowej niezdolności do pracy zarobkowej (opinia biegłego ortopedy K. K. i kardiologa D. W. k.40 akt sprawy i uzupełniająca opinia tych samych biegłych k.68 akt sprawy).

Ubezpieczona jest z pochodzenia Ukrainką, od blisko 20 lat mieszka w Polsce. Przed osiedleniem w Polsce zdobyła wykształcenie wyższe inżynierskie – inżynier technolog metalurgii. W Polsce nie wykonywała pracy umysłowej, ani pracy zgodnej z posiadaniem wykształceniem. Prowadziła działalność handlową na targowiskach na terenie S. i innych miejscowości, zatrudniała jedną osobę. W ramach prowadzonej działalności wykonywała czynności fizyczne takie jak: dźwiganie towaru, rozpakowywanie towaru, uprzątnięcie towaru i stoiska na koniec dnia pracy. Z chwilą zachorowania na nowotwór większość czynności przejęli członkowie rodziny ubezpieczonej (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych k.3 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonej k.82v akt sprawy– nagranie od minuty 3 do 9).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonej A. G. okazały się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołań ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiających jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznanej wcześniejszą decyzją z 28 września 2012r. wymagało ustalenia czy u ubezpieczonej istnieje częściowa niezdolność do pracy od 1 marca 2013r. ,tj. od dnia, od którego organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty - do 31 sierpnia 2014r. ,tj. do dnia, do którego organ rentowy ustalił pierwotnie prawo ubezpieczonej do tego świadczenia. Sporządzone na tę okoliczność opinie biegłego onkologa oraz biegłego

ortopedy i kardiologa dały podstawy do ustalenia, że u ubezpieczonej we wskazanym okresie istnieje częściowa niezdolność do pracy.

Analizując przedstawione wyżej opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez specjalistów z zakresu schorzeń, na które cierpi ubezpieczona, a ponadto poprzedzone zostały analizą dokumentacji lekarskiej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinie są spójne i logiczne oraz należyście uzasadnione. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy i kardiologa, gdyż zarzuty do opinii sformułowane przez członka komisji lekarskiej ZUS (w piśmie z 17 stycznia 2014r. na k.77 akt sprawy) stanowią jedynie polemikę z ustaleniami biegłych, którzy już w opinii uzupełniającej odnieśli się do zastrzeżeń organu rentowego co do rodzaju czynności wykonywanych przez ubezpieczoną w kontekście orzeczenia o niezdolności do pracy (pismo organu rentowego z 9 września 2013r. k.57 akt sprawy i opinia uzupełniająca biegłych k.68 akt sprawy). W ocenie Sądu nie budzą wątpliwości twierdzenia ubezpieczonej, że od czasu osiedlenia się w Polsce nie pracowała w swoim zawodzie i nie wykonywała pracy umysłowej. Ubezpieczona prowadziła działalność handlową wiążącą się z podejmowaniem wysiłku fizycznego – dźwiganiem, przenoszeniem, rozpakowywaniem towarów i ustaleń tych nie zmienia fakt, że dodatkowo zatrudniała jednego pracownika i pomagali jej członkowie rodziny. W tych okolicznościach nie może być wątpliwości, że istniejące u ubezpieczonej schorzenia stanowią przeciwwskazanie do wykonywania wskazanych czynności i czynią ją częściowo niezdolną do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i ustalił, że ubezpieczonej przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 marca 2013r. do 30 sierpnia 2014r.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W odniesieniu do wniosku ubezpieczonej o wypłatę odsetek od Sąd orzekł o przekazaniu go do rozpoznania organowi rentowemu. Kwestia odsetek nie była bowiem przedmiotem decyzji organu rentowego.